

ת"פ 61302/12/14 - מדינת ישראל נגד עלאא נזאל

בית משפט השלום בכפר סבא

29 ינואר 2017

ת"פ 61302-12-14 מדינת ישראל נ' נזאל

מספר פל"א 000572580/2014

לפני כבוד השופטת מרב גרינברג
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם עלאא נזאל

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מוטי חבה ועו"ד קרן דסקין

ב"כ הנאשם עו"ד איהאב ג'לג'ולי

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, בכך שביום 29.12.14 שהה בסמוך לעיר ג'לג'וליה ללא אישור שהייה כדין.

טיעוני הצדדים

2. בא-כוח המאשימה עמד על התכלית החקיקתית ועל הערכים המוגנים הנפגעים. עוד הדגיש את עברו הפלילי של הנאשם הכולל מאסר על תנאי בר הפעלה בן חודשיים וכן שביצע את העבירה בסמוך למועד גזר הדין. על כן עותר למאסר בפועל ולהפעלת התנאי במצטבר, לצד ענישה נלווית.

3. מנגד עמד ב"כ הנאשם על מכלול הנסיבות לקולא בעניינו של הנאשם, ועתר להארכתה של תקופת עמוד 1

התנאי. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו של הנאשם, לכך שנכנס לארץ לצרכי פרנסה כדי לסייע לפרנסת משפחתו ואמו החולה ולחלוף הזמן מעת ביצוע העבירה. עוד נטען שהנאשם אחז באישור קו התפר.

4. הנאשם בדברו האחרון הסביר שנכנס לארץ כדי לסייע לפרנסת משפחתו, ולא יחזור על כך.
5. כידוע, עבירה של שהייה בלתי חוקית פוגעת בראש ובראשונה בריבונותה של מדינת ישראל על גבולותיה ובזכותה הטבעית לברור זהות הבאים בשעריה. בענייננו, מיוחסת לנאשם עבירת שב"ח בודדת ללא עבירות נלוות, כשלטענת הנאשם וב"כ נכנס לארץ לצרכי פרנסה, טענה שלא נשללה ע"י המאשימה.
6. מתחם הענישה נקבע בהלכת אלהרוש ביחס לתושבי אזור שנכנסו לתחומי המדינה, בפעם הראשונה, לצרכי פרנסה, ונע בין מאסר על תנאי לחמישה חודשי מאסר. ב"כ המאשימה הפנה לטיעונים העוסקים בהסלמה במציאות הבטחונית אך יש לזכור כי העבירה בוצעה טרם תקופה זו.

עתירת הסנגור להארכת התנאי

7. בהתאם לסעיף 55 לחוק העונשין, הכלל הוא כי ביצוע עבירת-תנאי מוביל להפעלת המאסר על-תנאי, וזאת על-מנת להגדיל את כוחו המרתיע של עונש המאסר על-תנאי. בהתאם לסעיף 56 לחוק העונשין, רק במקרים חריגים, ורק "**מטעמים ששירשמו**", רשאי בית-המשפט להורות על הארכת תקופת התנאי. זאת, אם כלשונו של סעיף 56 לחוק, שוכנע כי בנסיבות העניין "**לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי**".
8. המאשימה, כאמור, מתנגדת לעתירה זו וסבורה שנוכח עברו הפלילי, יש להפעיל את עונש המאסר על תנאי ולהטיל במצטבר לו מאסר בפועל לתקופה נוספת. ב"כ הנאשם, סבור שיהיה זה בלתי צודק להורות על הפעלת התנאי, נוכח נסיבות הנאשם והעובדה שמאז ביצוע העבירה ועד היום לא חזר על מעשיו.
9. עניינו של הנאשם שבפני גבולי. מחד, מדובר בנאשם בעל עבר פלילי שהפר אמון בית המשפט וביצע עבירה נוספת, שעה שתנאי תלוי ועומד מעל ראשו. מאידך, הורשע בעבירת שב"ח בלבד, נטען שכניסתו נעשתה לצרכי פרנסה וכן עבר זמן ניכר ממועד ביצוע העבירה ומדובר בנאשם שעבר מסוננת בטחונית מסויימת.
10. ברע"פ 1441/14 חמיס נ' מדינת ישראל (מיום 9.12.14) (להלן: "רע"פ חמיס") דן בית המשפט העליון, בעניינו של נאשם שנדון, בין היתר, להפעלת תנאי בן 10 חודשי מאסר, באספקלריה של הלכת אלהרוש. שם נקבע שנוכח נתוניו יש מקום לחרוג לקולא, הערעור התקבל ותקופת התנאי הוארכה. לתוצאה דומה הגיע בית המשפט העליון גם ברע"פ 3242/13, ג'אראדת נ' מדינת ישראל (מיום 9.12.14).
11. מאז שליטתה של הלכת אל הרוש בכיפה, ביחס לטווח הענישה הראוי בעבירות שב"ח, שליטה שלא התערערה גם בצוק העיתים ועל אף המציאות הביטחונית הקשה ששוררת בארץ, דנו בתי המשפט השונים במקרים רבים של עתירות להארכת תנאי בעבירה ממין דא. בעניין חמיס צוינו פסקי דין שנעשה בהם שימוש בסעיף 56 לחוק העונשין והוארכו עונשי מאסר על תנאי, באופן שאפשר לקיים הלימה בין חומרת העבירה לסנקציה בגינה: כך בת"פ 2408/09 (שלום כ"ס) **מדינת ישראל נ' בן**

חתאם (מיום 11.1.11) הוארך תנאי בן 4 חודשים; ת"פ 13114-11-09 (שלום ת"א) **מדינת ישראל נ' קדעאן** (מיום 12.10.12) הוארך תנאי בן 6 חודשים; ת"פ 57779-11-10 (שלום ת"א) **מדינת ישראל נ' שטארה** (מיום 29.12.10) הוארך תנאי בן 4 חודשים לנאשם שעמדו לחובתו שתי הרשעות קודמות וכיו"ב.

עוד אפנה לפסקי דין שהתקבלו ברוח הלכת חמיס, כך בת"פ 18095-12-14 (שלום חיפה) **מדינת ישראל נ' קאסם סלים**, הוארך תנאי בן חודשיים; ת"פ 21199-12-12 (שלום ת"א) **מדינת ישראל נ' אבו עלפה** הוארך תנאי בן 3 חודשים; ת.פ 40592-02-10 (שלום עכו) **מדינת ישראל נ' נגם**, הוארך תנאי בן 7 חודשים; ת"פ 26968-11-14 (שלום פ"ת) **מדינת ישראל נ' פאדי חסין** הוארך תנאי בן 3 חודשים לנאשם שלו ארבע הרשעות קודמות. עוד אזכיר את עפ"ג 31115-06-15 (מח-מרכז) **טויל נ' מדינת ישראל** (מיום 22.12.15) שם התקבל ערעורו של הנאשם והוארך תנאי בן 3 חודשים, על אף הרשעות קודמות.

12. עיון בפסיקה זו מלמד כי במקרים שבית המשפט סבר שלא יהיה זה צודק והולם להפעיל תקופת תנאי, בין היתר בשל נסיבות המעשה והנאשם וחוסר התאמתה למתווה הענישה הראוי בעבירות אלו, הוארכו תקופות תנאי קצרות (חודשיים-שלושה) וארוכות (מששה חודשים ואילך).

13. הנאשם שבפניי, יליד 1986. בעברו, כאמור הרשעה אחת משנת 2013 ותלוי כנגדו מאסר על תנאי בן חודשיים. מצאתי לתת משקל למועד ביצוע העבירה שאירע לפני כשנתיים מאחר שמאז לא ביצע הנאשם עבירות ומשהטיעונים השונים של המאשימה ביחס לחריגה לחומרא ממתחם הענישה נוכח המצב הבטחוני אינם רלוונטיים למועד ביצוע העבירה.

14. כמו כן, אתן משקל לנסיבות הנאשם, שהינו מפרנס יחיד של משפחתו ומטפל באמו החולה ובאחיו הקטנים.

15. אשר על כן, מאריכה מאסר על תנאי בן חודשיים שהוטל על הנאשם בת"פ 26325-01-13 (שלום כ"ס) ביום 3.9.13, וזאת למשך 18 חודשים מהיום. עוד מטילה על הנאשם קנס בסך ₪ 3,500 שיקוז מהערבון שהופקד בתיק מ"ת 61329-12-14.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ב' שבט תשע"ז, 29/01/2017 במעמד הנוכחים.

מרב גרינברג, שופטת

ניתנה והודעה היום ב' שבט תשע"ז, 29/01/2017 במעמד הנוכחים.

מרב גרינברג , שופטת

הוקלדעלידיאביגילכהן